

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

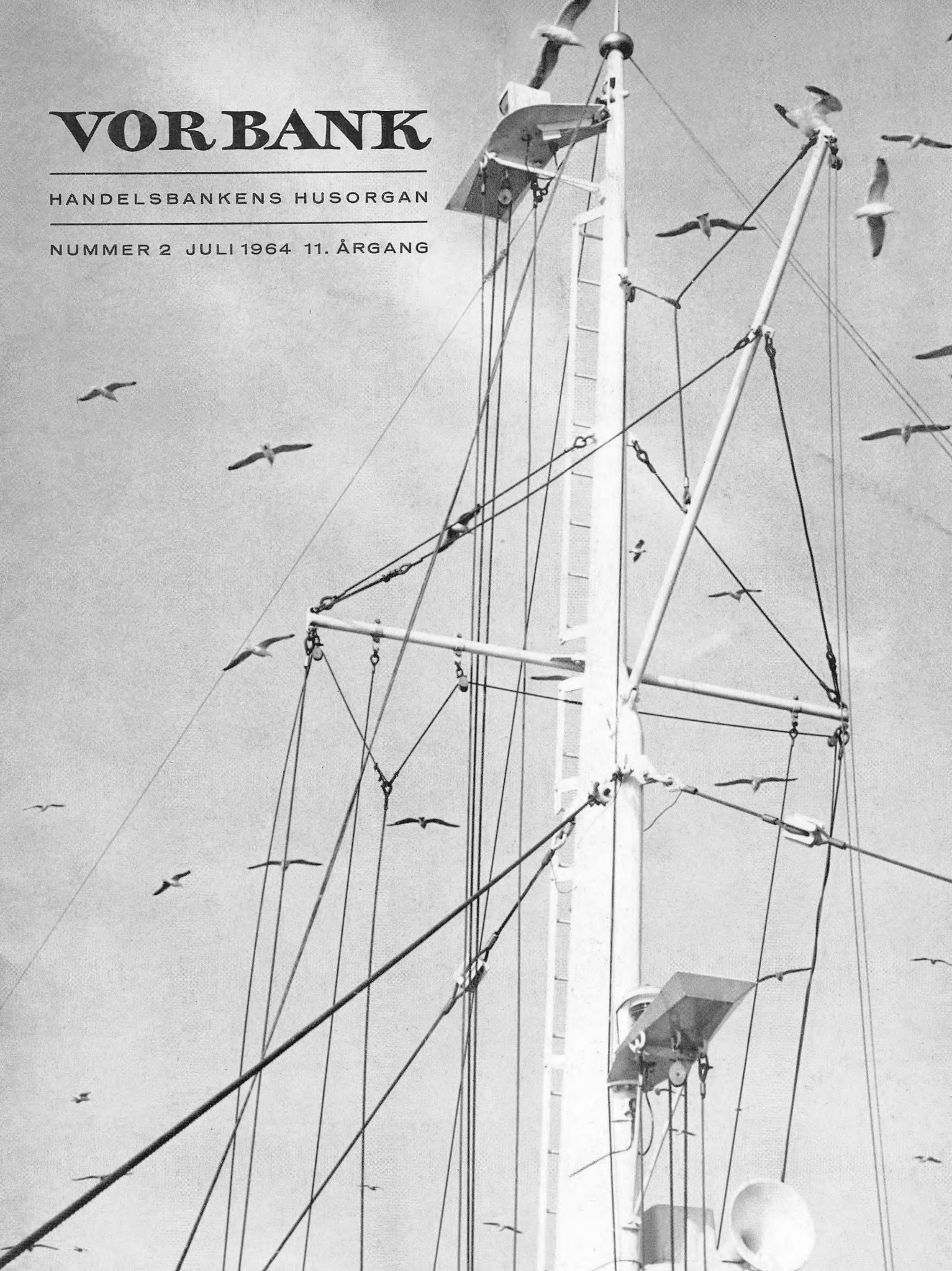
Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VOR BANK

HANDELSBANKENS HUSORGAN

NUMMER 2 JULI 1964 11. ÅRGANG

Indtryk fra en rejse

til Polen, Østtyskland, Tjekkoslavakiet, Ungarn og Jugoslavien

● I dagene fra den 20. april til 13. maj d. å. foretog direktør C. Thaarup – ledsaget af fuldmægtig R. Wunsch – en rejse til ovennævnte lande.

VOR BANK har fået lov at kikke i den meget fyldige og interessante rapport, og vi bringer her et kort uddrag af de afsnit i rapporten, som d'herrer har kaldt »Subjektive indtryk«.

Polen

Det er imponerende, hvad polakkerne har udrettet i Warszawa, når man tager i betragtning, at 90 pct. af husene dér var totalt ødelagt i 1945. Størstedelen af byen er genopbygget i forskellige stilarter, de første af husene i russisk kransekagestil, f. eks. kulturpaladset, der er så højt, at man desværre ser det alle vegne fra i byen, medens de senere opførte bygninger mere tenderer hen imod Vestens moderne arkitektoniske smag.

Den gamle kulturnations arv fornægter sig ikke (der findes f. eks. 25 teatre i byen), og polakkernes gæstfrihed er overvældende (ved hvert eneste besøg bydes man på kaffe og vodka – hvor heldigt, at der kun findes få banker i byen!).

Selv biler er der nu en del af (og det er noget af det dyreste at købe, medmindre man får dem forærende af slægtninge i udlandet ved overførsel af fremmed valuta). Fodgængerne skal opdrages til færdselskultur, de får bøder, hvis de går over gaden uden for fodgængerovergangene. Det at benytte fodgængerovergangene beskytter dem dog ikke mod at blive kørt ned. Fodgængerne er absolut ikke fredede i denne by – men der er jo også nok af dem.

Warszawa.

Direktør Thaarup i Budapest.

I almindelighed er folk ordentligt klædte; ind imellem får man dog øje på meget landligt klædte og forslidt udseende folk – men sådan har det vist altid været i Warszawa. Befolkningen ser hverken deprimeret ud eller gør et deprimerende indtryk. Livet synes at »kunne slæbe af«.

Vi har fra flere sider fået at vide, at alt og alle blev overvåget. Det fik vi ikke bekræftet på nogen måde, hvad enten det skyldes, at vi som Nationalbankens gæster var hævet over enhver mistanke, eller at vi var for lidt mistænkelige. Tværtimod synes ethvert emne at kunne blive drøftet, og ved flere lejligheder indrømmede man, at der var begået fejl – hvilket man under dette system tidligere ikke var meget tilbøjelig til at indrømme.

Sporvognene var overfyldte og – i sammenligning med det øvrige prisniveau – forbavsende billige.

En interessant detalje er pasordningen. Det koster en polak 2000 zloty (ca. 700 dkr.) at få pas til udlandet (tjenestepas er billigere og betales af arbejdsgiveren, når funktionæren på embeds vegne skal ud at rejse), hvorved man allerede af økonomiske grunde er afskåret fra at tage på ferie i udlandet sammen med sin familie. Derved opnås ikke blot, at man forhindrer »republikflugt«, men også det meget ønskværdige: at spare på den meget eftertragtede udenlandske valuta. Ovennævnte pris gælder for pas til det vestlige udland, inden for den socialistiske lejr er det ikke nær så svært at rejse, og mærkeligt nok synes Jugoslavien i denne forbindelse at blive regnet til østblokken.

Det er sammenfattende vort indtryk, at det vil vare længe endnu, inden polakkerne er nået økonomisk lige så langt som vi, men der er på den anden side ingen tvivl om, at de er på vej. Levestandarden er allerede blevet højnet og vil formodentlig blive ved med at stige i tiden fremover. Menneskene er sympatiske, åbne og lette at komme til forståelse med.

Østtyskland

Ved en sammenligning mellem Øst- og Vesttyskland må man huske, at D.D.R. har måttet betale store krigsskadeserstatninger til Sovjet, medens Vesttyskland er blevet hjulpet på fode af Vestmagterne, f. eks. ved hjælp af Marshallplanen. Startbetalingerne har derfor været alt andet end lige.

Det, der især slår en, når man er i D.D.R., er manglen på **unge** mennesker. Uden tvivl har afvandringen til Vesttyskland været af uhyre stor betydning for D.D.R. I denne forbindelse må man dog fremhæve, at der i dette århundrede altid har været en betydelig afvandring fra denne del af Tyskland til Vest- og Sydtytyskland, hvor industrierne kunne opsuget landbrugsegenes menneskeoverskud. Men naturligvis har bevægelsen ikke været så kraftig som under Ulbricht's regime, indtil muren blev bygget. Efter at menneskestrømmen nu næsten er standset, er den økonomiske situation forbedret og vil sandsynligvis forbedres yderligere i den kommende tid.

I sammenligning med Vestberlin (der ganske bevidst privilegeres af Vesttyskland og har fået masser af penge af amerikanerne for rigtigt at kunne symbolisere Vesten) er Østberlin en halvtrist by. Husruiner ses dog ikke mere. Den lidt for gigantiske Stalin Allé, hvis huse (med et minimum af forretningsvinduer) er bygget i russisk kranskegæststil som noget af det første efter krigen, kan på ingen måde hamle op med Vestberlins »Kudamm«. Men også her er en ændring ved at ske. Lysreklamer for eksempel, der i mange år blev fordømt som »vestlig dekadence«, pibler nu frem mange steder, sjovt nok som oftest med en eller anden fabriks navn – altså ikke for et bestemt produkt.

Vi kom til at opleve første maj i Østberlin, og naturligvis var vi derfor her for at se på demonstrationstoget. Først kom militæret i særdeles velholdte køretøjer, bemandede med godt udseende, smilende unge mænd, der venskabeligt vinkede til tilskuerne, der på deres side vinkede lystigt tilbage. Det gjorde et mærkeligt indtryk, når man tænker på det gamle Tysklands militærtraditioner. Derefter kom alle mulige optog, der for den sags skyld også omfattede ministerierne og bankerne, til sidst de forskellige sports- og øvrige fritidsorganisationer. I vore øjne så det sjovt ud f. eks. at se en lastbil med en robåd på ladet, indeholdende to mand, der ivrigt roede i den tomme luft. På samme måde blev der spillet

håndbold under processionen i et felt, der bevægede sig fremad. Men allermest mærkeligt var det dog at se aktivisterne (som stakhanov-arbejderne nu kaldes i D.D.R.) bevæge sig rundt på gaderne med et stort rødt skærf på maven, synlig stolte over deres indsats. Herhjemme måtte man vist betale folk klækkeligt for at få dem til at vise sig offentligt med den slags.

Hvad påklædningen angår, så synes forsyningerne i orden; kvaliteten er dog sikkert ringe. Vareudbudet synes ikke imponerende, men de værste manglers tid er overstået og kommer næppe igen. Hvis importen en dag virkelig bliver givet fri, må alle disse østlande være et kæmpemæssigt marked at forsyne.

Under en udflugt til Potsdam spiste vi middag i denne by – betjeningen var meget elskværdig, maden ganske god. Slottet Sanssouci er lige så dejligt nu, som da det blev bygget. En vidunderlig park omgiver slottet, hvor man kunne have gået tur i ti-mevis.

Østberlin.

Tjekkoslovakiet

Prag er stadig en meget smuk by. Wenzelsplatz i Prag er dagen lang fyldt med mennesker (måske fordi boligforholdene ikke er så gode). Folk er gennemgående velklædte og møder fremmede med venlighed. Af krigsskaderne er der ikke meget tilbage, dog lader vedligeholdelsen af husene noget tilbage at ønske.

Både film- og teaterkunsten står højt, eksperimentalteatrene som f. eks. LATERNA MAGICA, nyder verdensry.

Traditionerne med det gode brød holdes i hævd. Man spiser i øvrigt ofte og gerne, måske fordi vareudvalget ellers er noget begrænset.

Der er ingen kontrol i de særdeles billige (og for det meste gamle og udslidte) sporvogne med, om folk virkelig betaler; man skal vise sit abonnementskort til medpassagererne eller kaste pengene i en aflåst, men iøvrigt ukontrolleret boks. Det, sporvognene på denne måde snydes for, skal nok være mindre end de evt. kontrollørers lønudgift.

I en boghandel viste en ekspedient sig at være jurist, der på grund af politiske divergenser var smidt ud af centraladministrationen. I en anden forretning ekspederede den tidligere ejer, der nu var ansat af staten (en greve med et fornemt stamtræ); man havde, efter hvad han sagde, frtaget ham forretningen praktisk talt uden erstatning og betalte ham nu mindre end \$ 100 per måned, skønt det var en højt kultiveret mand, der talte flere sprog perfekt. I det hele taget er det efter de samtaler, vi har ført, vort indtryk, at akademikere bliver underbetalt i sammenligning med f. eks. arbejderne, men for retfærdighedens skyld må man i samme åndedrag tilføje, at studenterne får løn af staten og derfor ikke selv har investeret en formue i deres uddannelse, som efter eksamen skal forrentes og afdrages. Mærkelig nok er kunstnere særdeles vel betalt.

Også i Tjekkosllovakiet synes der – som andre steder i østblokken – at være to tendenser, der strider mod hinanden, dels en liberal linje, dels den mere »konservative, stalinistiske«. Det svinger lidt, hvornår den ene og hvornår den anden netop har overtaget, men i det lange løb vil sikkert den mere liberale linje sejre i alle disse lande, da man ikke permanent kan få folk til at slide sig op, uden at de får lønnen herfor i deres egen levetid. Konsumvareproduktionen må derfor vinde frem på bekostning af investeringerne, og derfor skulle Danmark have gode chancer for at øge sin eksport hertil.

Ungarn

I alle de foregående østlande, vi havde besøgt, fremhævede man Ungarn som et eksempel på en stat med planøkonomi, hvor det lod sig gøre at leve godt og fedt. Denne opfattelse fik vi bekræftet, hvad mad og drikke angår. Ungarerne er af natur gemytlige og elsker at leve. Hvis man om tyskerne måske kan sige, at de synes at leve for at arbejde, så må det omvendte gælde for ungarene: De arbejder for at leve. I mangt og meget minder Ungarn stadig om det gamle østrig-ungarske monarki, ikke bare bygningerne, men også levemåden. Damerne er dog ikke mere så elegante at se på som i kejsertiden, men det hænger jo sikkert sammen med, at adelen og godsejerklassen er forsvundet (eller i hvert fald berøvet deres økonomiske basis). – Budapest har lidt meget under krigshandlingerne, er blevet bombet adskillige gange, og byen udviser endnu adskillige ar. Husene er gennemgående dårligt vedligeholdte, men da de for størstedelens vedkommende ejes af staten og ikke af private, er dette måske ikke noget at forbavses over.

Enfamiliehuse må den enkelte gerne eje, blot må han ikke »udbytte« andre ved at leje husrum ud.

Som dansker forbavses man over de usselte holdte haver, der giver det hele et forsømt udtryk, men havetraditionerne har vist aldrig været store i Buda-

pest. Sikkert vil ungarene hellere sove, spise, drikke, hygge sig etc. end at plage livet af sig i en have. Det er Syden, vi er i, og dernede er man ikke så påvirket af engelske »gardening«-idealer.

Efter den mislykkede opstand i 1956, har ungarene indset, at der ikke kan ventes hjælp udefra. De prøver derfor at få det bedst mulige ud af situationen – og på denne baggrund skal regeringschefen Kadar endog have opnået en vis popularitet. Ungarerne går vistnok i almindelighed ikke så meget op i politik – de politiske vittigheder derimod synes at florere, f. eks. følgende: Gellertstatuen (et russisk krigsmindesmærke med en kvindeskikkelse, der holder et palmeblad mellem sine opstrakte arme) står på en høj, hvorfra man har udsigt over det meste af byen, og som derfor kan ses allevegnefra. Man spørger, hvorfor kvinden holder »fisken fra Donau« så højt over sit hoved – og svaret er da: for at russerne ikke skal kunne nå den.

Budapest er vidunderligt beliggende på begge sider af Donau, men krigsskader og dårlig vedligeholdelse giver som nævnt byen et trist udseende.

Hvis man i dag kommer til Budapest for første gang med store forventninger på grund af beretninger om byen fra venner og bekendte, der har besøgt den før 1940, vil man blive skuffet.

Kongeborgen HRADSCHIN i Prag.

Jugoslavien

Beograd, der før i tiden altid havde ord for at være en overdimensioneret landsby, var en glædelig overraskelse for os. Byen er nu nærmest en »vordende storby«, i al fald findes der en hel del højhuse. Krigsskader ses ikke mere, skønt Beograd har lidt meget i tiden 1940–45. Der er nu anlagt særdeles brede boulevarder og smukke parker etc. Det siges, at der mangler meget endnu (f. eks. skal der være en katastrofal mangel på hospitaler), men alt synes at gro og vokse, så man ligefrem har indtryk af pulserende liv. Biler findes der temmelig mange af i Beograd, trafikultur derimod ikke. Bilisterne bruger det amerikanske kneb med »inch it in«, og fodgængerne flytter sig villigt.

Styret synes at være uhyre populært, Titos bilde ses alle vegne, og boghandlernes vinduer (der er mange af dem, og bøger er ligesom andre »kulturvarer« billige) er fyldt med bøger om ham. Han har øjensynlig ikke blot givet nationen tiltroen til sig selv tilbage, men også for første gang i mange århundreder forstået faktisk at sammensmelte de jugoslaviske folkestammer til en fælles nation. Myrderierne under krigen, hvor f. eks. serberne og kroaterne skiftevis myrdede hinanden en gros, synes at være glemt, nu gælder det om, under Titos ledelse, at bygge landet op i fællesskab, i socialistisk ånd – og på trods af russerne. Man må ikke glemme, at russerne indstillede enhver form for varelevering, dengang Tito brød ud af rækken, og mente på denne måde at kunne tvinge ham til lydighed. Amerikanerne hjalp Jugoslavien ud af vanskelighederne, men flere påbegyndte bygningsværker, der ikke siden er fulde, vidner endnu om problemstillingen dengang. På trods af den amerikanske hjælp har Tito ikke ladet sig »købe«, men støt fulgt sin egen kurs, der ikke altid passede amerikanerne. I politik er der jo tit store udsving, og for et par år siden, da Tito ikke var »artig«, indstillede amerikanerne hjælpen for en tid. Dette bevirkede en akut mangel på valuta. Jugoslavien var ikke i stand til at efterkomme alle sine forpligtelser over for udlandet, og selvom dette er overvundet forlængst, går der f. eks. i Wien endnu frاسagn om den kritiske periode.

Også i Beograd følte vi, at vi var i syden, ikke blot på grund af det dejlige vejr, men også fordi serberne i meget og meget er typiske sydlændinge. De elsker at være flotte i tøjet, de byder (først på måneden – vel at mærke) generøst alle tilstedeværende i deres stamrestaurant på en drink på deres regning, for siden sidst på måneden at suge på lappen. Men sådan er livet nu engang. Deres sorgløshed og optimisme kom vi iøvrigt til at stifte bekendtskab med på en pudsigt måde, idet vi, da vi gik tur i en park, blev tiltalt af to studenter, der sammen maksimalt kunne ti ord på fremmede sprog.

Den gamle fæstning i Beograd.

De ville så forfærdeligt gerne vise os deres sympati, men på grund af mangel på gloser blev det kun til en gentagelse i det uendelige af ordene »We – friends«, og det var jo lidt stereotyp i det lange løb.

Vi tror, at det var helt rigtigt at foretage rejsen i den retning, vi havde valgt, for da vi kom til Jugoslavien, der nærmest må kaldes halvvejs hørende til Vesten, virkede forskellen mellem dette og de øvrige lande, vi havde været i, ganske stærkt på os. Hvis vi var kommet direkte fra København, havde virkningen næppe været af samme styrkegrad. I hvert fald hvad det materielle angår (og andet kan vi naturligvis ikke udtale os om), kan der ikke være nogen tvivl om, at folk lever bedre i Vesten og i det »vestligt smittede« Jugoslavien. Om de derfor er lykkeligere, er et andet spørgsmål.

Sammenfattende kan vi sige, at vi fik det allerbedste indtryk af jugoslaverne. Der arbejdes meget, og der arbejdes godt; man kan se resultaterne, hvilket virker inciterende i sig selv. Landet er på vej fremad, og det går stærkt.

Det lille UGLEMOSE

Ved Aarhus filialens skovture udgives hvert år et »særnummer« af VOR BANK, der er omdøbt til »VAR-BANK«.

Vi bringer her et uddrag:

En af Vår Banks medarbejdere var til stede ved den første elevaften i år, og nedenfor bringer vi udpluk af prokurist Haugaards velkomst til de unge mennesker:

Kære unge venner!

Jeg skal i korte træk fortælle Dem lidt om, hvad De skal gøre i banken, og navnlig hvad De ikke skal gøre.

Når De nu træder ind i bankverdenen – så træd en smule varsomt og sørg navnlig for ikke at træde hr. Carlo Hansen over tærne. Han har ligtorne. De bør ikke straks blive nervøs, fordi De ser, at en fuldmægtig bliver rød i hovedet – det kan være hans normale ansigtskulør. Begynd altid et brev med ordene: »Som det vil være Dem bekendt.« Eksempel: »Som det vil være Dem bekendt, blev Napoleon født på Elba.« Det imponerer sådan noget – særlig hvis det er rigtigt. Navne bør så vidt tiden og omstændighederne tillader det, og andet taler derfor, staves rigtigt. Dog er det at foretrække, at det, der meddeles om vedkommende, er urigtigt, fremfor at navnet er forkert. Brug aldrig rettelser. Erfaringen viser, at ganske vist bliver det, der var forkert, rigtigt, men til gengæld bliver uvægerligt det, der var rigtigt, forkert. Brug ikke forslidte klicheer. Har De f. eks. aldrig set i avisen: »Hr. bankbestyrer Folmer Christiansen vendte i går hjem fra udlandet med sin smukke frue.« Det kunne få folk til at tro, at hr. Christiansen også disponerede over en mindre smuk frue. Og hvem siger for resten, at fruen i det hele taget har været i udlandet.

Til slut lidt om telefonering: Brug ikke det evindelige hallo, men find på noget mere originalt. Her nævnes blot et par eksempler: – Poulsen i valuta: »God dag – det er ikke mig, det er min kollega.« – Risskov afdeling: »Alt udsolgt – hvor meget vil De trække?« – Revisionen: »God morgen – men det kan ikke nytte noget, farvel.« – Højbjerg afdeling: »Han er optaget – i 14 dage.« – Omstillingen: »Hvilket forkert nummer ønsker De?« – Viby afdeling: »Deres mand er her ikke, god nat, frue.«

HANDELSBANKEN

er nu kommet til SKAGEN

● Tirsdag den 2. juni kunne vi slå dørene op til den nye filial i Skagen, og i Skagen-aviserne kunne man læse fyldige referater om begivenheden.

Skagen Avis indeholder en længere artikel og skriver bl. a.:

»Den store bankverden er kommet til Skagen. På tirsdag åbner Københavns Handelsbank en filial i Skagen. Det indre bybillede har skiftet ansigt. Hvor der for blot måneder siden blev handlet med herreekviperingsartikler, bliver der fra tirsdag, når filialen i Skagen åbner, handlet med penge.

Ved en lille sammenkomst i går blev lokalerne præsenteret af direktøren for Handelsbanken i Frederikshavn, K. Aggerholm, der har været primus motor i filialens oprettelse i Skagen, og filialens direktør Erik Hansen, der allerede i nogen tid har boet i Skagen for at være med i ombygningen og være klar til at modtage kunderne, når banken åbner på tirsdag.

– »En vis rationalisering gør, at det ikke er nødvendigt med et stort personale«.

»Vi begynder med syv, sagde direktør Aggerholm, Frederikshavn. Foruden direktør Hansen vil de første dage i juni som souschef yderligere fuldmægtig Carl Erik Strarup Jensen, København, være i Skagen Filialen. Han er kendt af mange fra sin tidligere ansættelse i Skagen. Når han ikke er med i dag, skyldes det, at han netop er oppe til H.D.-eksamen.

Det øvrige personale vil i første omgang være funktionærer fra København og Frederikshavn, men efterhånden som man er kommet i gang, bliver der ansat personale og antaget elever.

»Kassererposten?« – »Foreløbig varetages den ved vikariat, men i øjeblikket har vi en skagbo, tidligere forretningsdrivende i Skagen, Søren Jørgensen, under uddannelse i Frederikshavn. Når denne er endt, vil han være vor fremtidige kassefører i Skagen.«

»Hvad har formået Københavns Handelsbank til at åbne filial i Skagen?«

»Vi har modtaget mange henvendelser, men det alene har ikke gjort det. Vi har ønsket at betjene vore mange kunder fra Handelsbanken i Frederikshavn på bedste måde, og løsningen måtte kun være åbningen af denne filial for at stimulere erhvervenes ekspansion.

Skagen er en af landets betydeligste fiskeribyer, og dets navn er kendt langt ud over landets grænser. En udvidet samhandel med markedslandene stiller store krav, og det er i bevidstheden herom, vi har åbnet filialen i Skagen.

Som filial af en hovedbank kan der ikke her være tale om et egentligt repræsentantskab, men der er dannet et tilsynsråd, der har valgt fiskeeksportør P. Anthonisen til formand, vodbinder Robert Larsen til næstformand og muremester Laur. Ibsen.

Dette tilsynsråd vil senere, når banken er kommet i gang, yderligere blive suppleret.»

Direktør Aggerholm fremhævede stærkt, at der er grund til at tro, at samarbejdet med de øvrige pengeinstitutter i byen fremover vil forme sig godt, således at man i fællesskab skaber den bedst tænkelige økonomiske vækstmulighed til gavn for den enkelte og dermed for Skagen by.

Direktørerne Aggerholm og Hansen fotograferet på åbningsdagen.

Penge sat på plads

Af Johannes Smith

● Det er meget få mennesker der har det rette forhold til penge. Mange undervurderer deres betydning, og endnu flere overvurderer det man kan få for penge, og en del gør begge dele, f. eks. ved at kaste vrage på beskedne beløb og tro alt for meget om den store gevinst i lotteriet.

Man kan tilgive dem der har levet det meste af deres liv i fattigdom, hvis de tillægger penge for stor betydning. Uden at misunde pengepugerne må man vel indrømme at de får en slags glæde ud af at se deres formue vokse. Men lad os se bort fra disse ydertilfælde og holde os til flertallet her i landet, til dem der håber på at få råd til at leve som de faktisk gør, og til dem der tror at blot nogle få tusinde mere om året vil gøre dem meget lykkeligere.

Om de blir det, afhænger nu ikke så meget af indtægternes størrelse som af deres levevis og vaner og af hensynet til dem de omgås eller gerne vil omgås. Sidstnævnte faktor er en af de mægtigste i landet, menes det, og det er utroligt hvad den kan få folk til og derved bidrage til en tåbelig overvurdering af penge. Francoise Sagan taler tidens sprog når hun siger: Penge er ikke alt og gør ikke lykkelig, men jeg vil hellere græde i en jaguar end i en sporvogn.

Jeg gir nu ikke meget for hendes gråd. Jeg vil hellere skrive under på det der stod i et irsk blad forleden: Det er udmærket at ha alt hvad der kan købes for penge, så længe man ikke mister det der ikke kan købes.

En klog englænder har sagt: Der er to ting det gælder om her i livet. Det ene er at få sine ønsker opfyldt, det andet at få den rette glæde ud af opfyldelsen. Kun de viseste af menneskeheden når det sidste.

Om penges begrænsede magt siger Henrik Ibsen: For penge kan man købe skallen af mange ting, men ikke kernen; de kan skaffe dig mad men ikke appetit, medicin men ikke sundhed, bekendte men ikke venner, tjenere men ikke trofasthed, glade dage men ikke fred og lykke.

For ikke at gøre penge til en helt ligegyldig ting vil jeg også citere følgende: Der findes ikke nogen slags fortrædeligheder som penge ikke kan lindre på den ene eller anden måde.

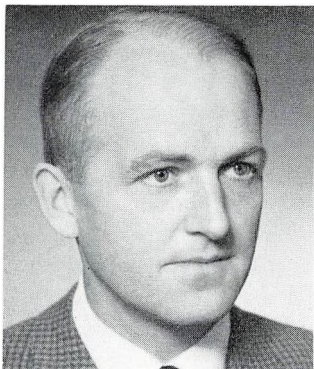
Trods alle de vises ord flourer snobberiet for penge og misundelse overfor de rige som aldrig før, eller skal jeg sige som til alle tider. Hvis der er noget særligt ved vores tid, er det måske det som Oscar Wilde har udtrykt sådan: Nu til dags kender folk prisen på alting, men ikke værdien af ret meget.

Men hvem er det så der undervurderer pengenes betydning? Det er bl. a. de letsindige, ofte de frihedsselskende der ikke ønsker at blive slaver af noget så foragteligt som penge. Så længe handlingen foregår her på jorden, kan man med største lethed sætte sin uafhængighed overstyr ved at ignorere penges betydning. Selv om man ikke mere kommer i gældsfængsel hvis man ikke kan svare enhver sit, kan gæld gøre én til slave på mange andre måder. Og der er andet end gæld der kan gøre det. Hvor mange slider sig ikke op for at opretholde en levefod som de ikke får tid til at nyde ret mange af årets dage. I stedet for større uafhængighed har den slags mennesker fået et par lænker mere end godt er.

Det bedste man kan få for penge er relativ uafhængighed. Fuld frihed eksisterer ikke. Man må gi afkald på nogen slags friheder for at opnå frihed på andre områder. For nogle af mine venner er det væsentligst at de dagen igennem kan gå hvorhen de vil. Til gengæld må de af økonomiske grunde gøre noget de ikke har spor lyst til. Andre sælger dagens bedste timer for at de i deres fritid kan være så uafhængige af penge og af andre mennesker som man med rimelighed kan forlange. For en kunstner er det bittert ikke at ha råd til at yde sit bedste i det han skaber. Hvordan han får råd til ikke at gå på akkord, er hans problem. For andre kan problemet være ikke at sælge sig selv for en karrieres skyld. For de fleste af os gælder, som det er sagt: Den der sætter sig for at tjene både Gud og Mammon, opdager snart at der ingen Gud er.

Man kan ikke gi regler der passer til alle menneskers indstilling til levevis og økonomi, men jeg talte engang med en håndværksmester hvis synspunkter forekommer mig at være både rigtige og almene. Han sae bl. a.: Jeg har levet livet og ikke nægtet mig selv noget af det der passede til mit hartkorn, men jeg har altid haft en skilling i banken. Jeg ville helst ikke være afhængig af noget eller af nogen enkeltperson. Som ung svend havde jeg altid et par ugers løn stående; jeg ville ikke være stavnsbundet fordi jeg ikke kunne undvære næste ugeløn. Det er det der har gjort mange mennesker til slave. Jeg havde råd til at rejse, hvis jeg blev gal på mester, og fordi han havde en følelse af det, behandlede han mig i reglen godt. Han kunne i hvert fald ikke byde mig hvad som helst, og derfor har jeg aldrig været en flakke. Og som mester har jeg aldrig villet være afhængig af en enkelt kunde eller leverandør. I gamle dage da pengene tit var små, kunne det være vanskeligt at praktisere det program, men nu om dage hvor det ville være meget lettere, er der mange der ikke gør det, fordi der er hundrede og sytten tåbelige ting de heller vil end sikre deres frihed og følelse af uafhængighed.

Er der noget vigtigere at bruge sine penge til?

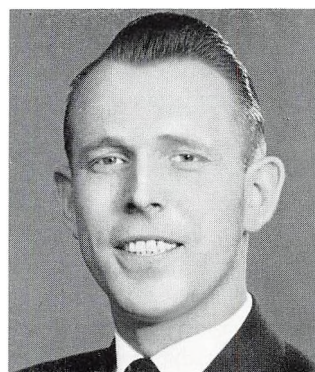

NY FILIALDIREKTØR I AABENRAA

Kontorchef P. Tingstrøm, Sønderborg, er pr. 1. september 1964 udnævnt til filialdirektør i Aabenraa, når filialdirektør P. Juhler pensioneres. Hr. Tingstrøm, der er 43 år gammel, blev ansat i banken i 1951 og kom i 1960 til Sønderborg efter tjeneste dels i Hovedsædets Udlåns-Afdeling og dels i Esbjerg Filialen.

NY KONTORCHEF I SØNDERBORG

Fuldmægtig Arne Christensen, p. t. Nakskov Filialen, er pr. 1. september 1964 udnævnt til kontorchef i Sønderborg. Hr. Christensen, der er født i 1931, blev ansat i Viborg Filialen i 1948 og gjorde tjeneste her indtil sin forflyttelse til Hovedsædet i 1962.

60 ÅR

13. oktober 1964

Ejendomsdirektør

Chr. Kryger

40 ÅRS JUBILÆUM

22. september 1964

Filialdirektør A. Lindegaard Laursen

Kalundborg

● Vestre landsret har under 13. april i år afsagt en dom, der er særlig interessant derved, at den tager stilling til det spørgsmål, om pant i et fiskefartøj og dets forsikringssummer gennem registreringen af panteretten også opnår retsbeskyttet pant i det på fartøjets konto hos vedkommende forsikringsforening indestående beløb.

I korthed kan sagen beskrives således:

Et fiskefartøj kom til tvangsauktion. I fartøjet var registreret en række panthavere, der også havde pant i forsikringssummerne. Nogle af dem havde ikke i deres pantedokumenter, der var af ældre dato, udtrykkeligt betinget sig sikkerhed i fartøjets konto hos forsikringsselskabet, men dette var i det foreliggende tilfælde uden betydning, idet de blev fuldt dækket af budet på tvangsauktionen over skibet. De andre panthaveres pantebrev (skadesløsbrev) indeholdt derimod bestemmelser om, at det på fartøjets konto indestående beløb omfattedes af panteretten, for de flestes vedkommende gjaldt det, at de var oprettet på den af Handelsministeriet anordnede pantebrevsformular, i hvis tekst det bl. a. hedder: »Panteretten efter dette skadesløsbrev omfatter også det pantsattes assurancesummer, herunder assurancen for interesse, samt eventuelt tilgodeskrevne på fartøjets konto hos vedkommende forsikringsselskab indførte i overskud, bonus eller lignende Panteretten kan af kreditor anmeldes for vedkommende forsikringsselskaber«. I det sidst prioriterede skadesløsbrev var der i den individuelle (maskinskrrevne) tekst indført en særlig bestemmelse gående ud på, at det på fartøjets konto indestående beløb var håndpant sat til yderligere sikkerhed for gælden.

Det viste sig nu, at sidste panthaver havde anmeldt sin panteret for forsikringsforeningen, før den foranstående behørigt registrerede panthaver havde foretaget anmeldelse. Sidstnævnte panthaver, der kun fik delvis dækning af budsummen på fartøjet, gjorde nu gældende, at han uanset anmeldelsestidspunktet havde fortrinsret til det på kontoen indestående beløb, fordi hans panteret var registreret med prioritet forud for den efterfølgende, og at anmeldelsestidspunktet var uden betydning. Den panteret, som han havde i skibet og dermed i forsikringssummen, måtte – hvad der ikke kan bestrides – gå forud for efterpanthaveren; men denne panteret måtte efter vedkommende panthavers påstand også gribe fartøjets konto hos forsikringsforeningen.

Sidste panthaver, der ikke fik nogen dækning af budsummen på fartøjet, hævdede derimod, at kontoen ikke var en bestanddel af selve forsikringskravet, der kun dækkede for eventuelle under forsikringen faldende skader, men en særlig fordring, der kun kunne pantsættes eller overdrages efter de om overdragelse af simple fordringer i gældslovens § 31 givne bestemmelser, og da han havde anmeldt først, måtte han i henhold til gældslovens § 31, 2. stk., have fortrinsret i kontoen.

Vestre Landsret kom til det resultat, at kontoen fulgte panteretten i forsikringssummen, og at tidspunktet for anmeldelsen over for forsikringsselskabet derfor ikke var afgørende. En dissenterende dommer fulgte flertallet i selve afgørelsen, men ikke i begrundelsen, idet han principielt mente, at pantsætningen af kontoen måtte følge reglerne i gældslovens § 31. Når han sluttede sig til flertallet, var det altså med anden begrundelse.

Som medlem af den kommission, der i sin tid udarbejdede udkastet til den gældende registreringslov, er jeg blevet af-æsket mit syn på dommen, også fordi det i særlig grad var mig, der udarbejdede udkastet til den pantebrevsformular, der blev godkendt af Handelsministeriet. Fra et vist juridisk hold udtales en tilslutning til flertallets begrundelse, medens andre har udtalt tvivl om begrundelsens holdbarhed. I registreringskommissionen synes problemet ikke at have været drøftet.

Jeg har naturligvis megen sympati for det synspunkt, som dommerflertallet har givet udtryk for, men jeg må dog tilstå, at der i mit sind er en lille tvivl.

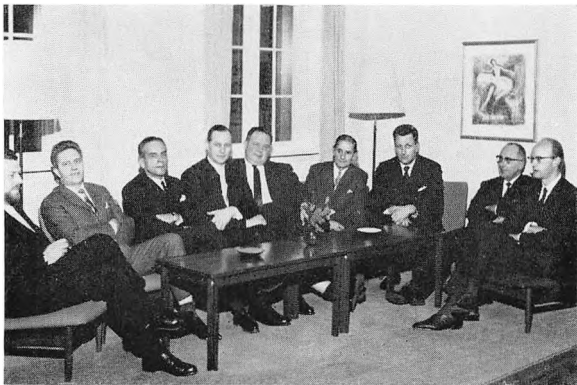
Stort er problemet næppe og angår kun fartøjer, der er indtegnet i gensidige forsikringsforeninger; men sagen viser dog, at det kan få praktisk betydning. Det må derfor anbefales, at banken, når den får pant i fiskefartøjer med forsikringssummer og konto, skynder sig at anmelde over for forsikringsforeningen. I sin anerkendelse af anmeldelsen er det ikke almindeligt, at forsikringsforeningen siger noget om tidligere anmeldelser. Ofte ser man, at noteringspåtegningen blot tager et almindeligt forbehold om trediemands eventuelle bedre ret.

I banken bruger vi som regel ejerpantebrev, og man ser her ofte, at der i håndpanteforskrivningen indføjes, at »pantsætningen tillige omfatter det på fartøjets konto hos forsikringsselskabet til enhver tid indestående beløb«. Anses kontoen for en særlig under gældslovens § 31 faldende fordring, er prioritetsstillingen for kontoens vedkommende naturligvis ikke dermed (med anmeldelsen) afgjort. Det kommer an på, om dommerflertallets synspunkt er holdbart.

Det vil være naturligt, at man i håndpantebrevet henleder opmærksomheden på bankens ret til kontoen; men det vil formentlig være anbefalelsesværdigt, at man ikke siger noget, der kan forstås således, at sikkerheden i kontoen gives ved håndpantebrevet. Dette kunne muligvis tages til indtægt for det synspunkt, at kontoen er en særlig fordring, der er løst fra forsikringen. F. eks. kunne man anføre i håndpantebrevet i forbindelse med håndpantsetsætningen af ejerpantebrevet: »Det bemærkes for en ordens skyld, at pantsætningen iflg. det håndpantatte pantebrev bl. a. omfatter det på fartøjets konto hos kaskoforsikreren til enhver tid indestående beløb«. Ved anmeldelse af skadesløsbrev kan man i en følgeskrivelse gøre en tilsvarende bemærkning.

Desværre kan det ikke forventes, at Vestre Landsrets dom bliver indbragt for Højesteret.

Tilsynsrådsbesøg på UGLEMOSE

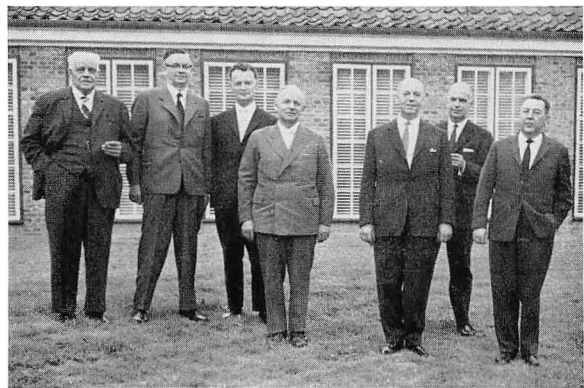

FREDERIKSSUND og FREDENSBORG

Fra venstre ses: Automobilforhandler Jørgen Schultz, Frederikssund, grosserer P. Larsen, Fredensborg, direktør Wm. E. Bernitsen, Frederikssund, direktør Ronald Larsen, Fredensborg, vognmand K. Hansen, Fredensborg, sognerådsformand Niels Olsen, Frederikssund, filialdirektør Th. Christiansen, Frederikssund, landsretssagfører Sv. E. Overbeck, Frederikssund og bestyrer Winther Jensen, Fredensborg.

GRÅSTEN

Fra venstre ses: Søvværksejer Johannes Carlsen, gårdejer Johan Philipsen, direktør Andreas Hansen, skibsfører Claus Knudsen og - efter direktør Børge Jensen - yderst til højre landsretssagfører Poul Kristiansen.

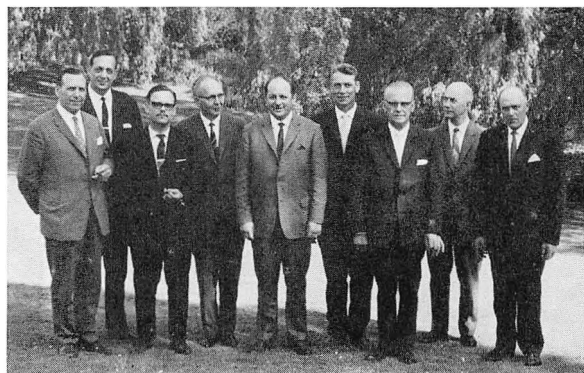

RØNNE

Fra venstre: Skibsmægler Laur. Skovgaard, filialdirektør O. Lindgaard, direktør Karl Bidstrup, amtmænd N. Elkær-Hansen, gårdejer J. H. Aggerholm, bygmester Børge Jepsen og konsul Jørgen Stender.

GRINDSTED

Fra venstre ses: Filialdirektør Arvid Hansen, kontorchef Vitrup, direktør Olaf Jensen, maskinforhandler L. Lundgaard, direktør Bent Bank Pedersen, murermester S. la Cour Madsen, grosserer Th. Pedersen, direktør Koefoed, gårdejer A. Helck.

Indlånskonkurrencens vinderarrangement

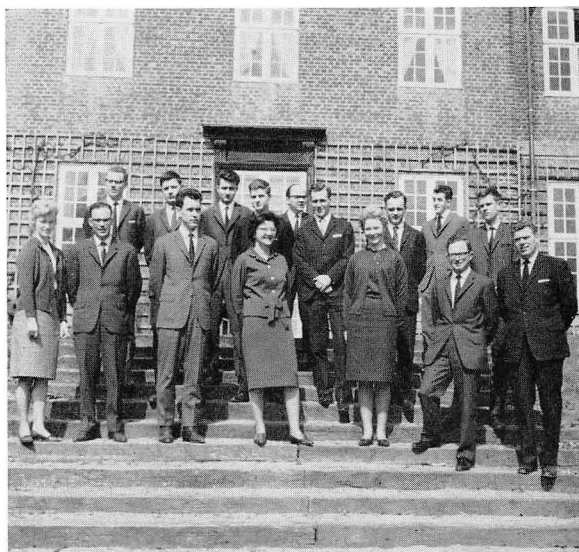
● I dagene fra søndag den 12. april til og med onsdag den 15. april d. å. afvikledes dette års arrangement for vinderne i indlånskonkurrencen.

Foreningen Norden's dejlige ejendom Hindsgavl var i år lejet til formålet, og her fra foregik udflugterne, der bl. a. omfattede besøg i Odense, Svendborg og Fredericia.

Deltagerne var:

Assistent, frk. Anna Kristensen, Aarhus, fuldmægtig C. Eckardt, Ballerup, assistent Geert Rasmussen, Esbjerg, fuldmægtig J. Fjelstrup, Falkoner, assistent Tonny Fyhn, Fredensborg, kasserer H. Gundelund Poulsen, Frederikshavn, assistent Finn Nielsen, Herlev, fuldmægtig Poul Jørgensen, Kokkedal, assistent Carl Ove Olsen, Odense, Vestergade, elev E. Milling Jørgensen, Odense, Næsby, elev Jørgen Holmtoft, Odense, Tarup, kasserer Robert Løvind Andersen, Rønne, assistent Jørgen Clausen, St. Kongensgade, og assistent, frk. Elsebeth Thomsen, Viborg.

På nedenstående billede er deltagerne samlet på Hindsgavls havetrappe.

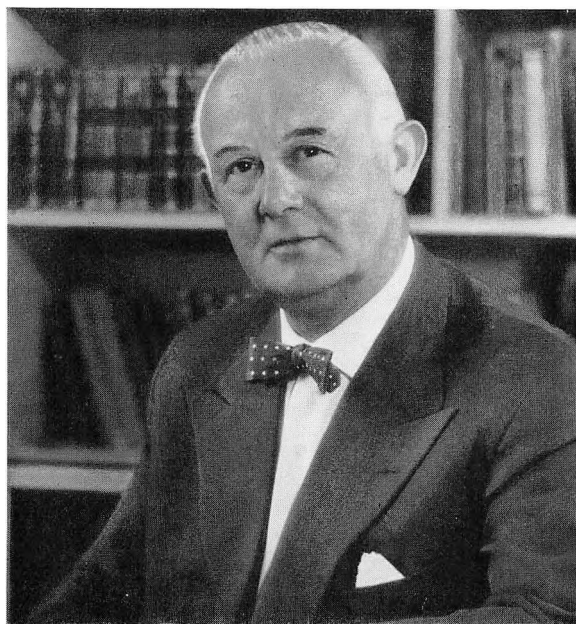
ORD TIL EFTERTANKE

Den bedste udvej til at give sin kone den levestandard, hun er vant til, er at lade hende beholde sit job.

☆

Det er den højeste form for begavelse at forstå at skjule sin begavelse.

VOR BANK ønsker til lykke

VICEDIREKTØR

R. KÆSTEL

70 år den 4. oktober

50 års jubilæum den 9. oktober

Handelsbanken nu også i Schweiz ..

● Selv om VOR BANK's læsere også er avislæsere, kunne det jo være, at en og anden havde overset den meddelelse, som dagspressen bragte den 30. juni om etableringen af en nordisk bank i Schweiz.

Vor bank har sammen med Svenska Handelsbanken, Stockholm, Den norske Creditbank, Oslo, Kansallis-Osake-Pankki, Helsingfors, og de hidtidige schweiziske interessenter overtaget Verwaltschaftsbank i Zürich. Banken videreføres nu under navnet Nordfinanz Bank med en aktiekapital foreløbig på 10 mill. schw.frc.

Det er jo noget helt nyt og spændende for Handelsbanken at være med til at etablere sig i udlandet, men når banken har taget dette skridt, så skyldes det en overbevisning om, at vi gennem vor deltagelse i Nordfinanz Bank vil være i stand til fremover at yde en særlig service til de af vore kunder, der har forretninger på udlandet, idet det er tanken, at den nye bank skal stå til rådighed for interessentbankerne og disses kunder ved emission, finansiering, information og anden service.

Nu er Handelsbanken altså også med i billedet – i Schweiz.

VI BESØGER

ESSO RAFFINADERIET

i KALUNDBORG

● Høje, slanke ståltårne, rørledninger i de mest fantastiske mønstre, ventiler foroven og forneden – et mekanobyggesæt i kæmpestørrelse, hvisker den forundrede besøgende for sig selv. Og ingen olie at se nogen steder. Foregår der overhovedet noget inden i alle disse beholdere, kugler, tårne og rør?

Selvfølger det, og det er endda en meget kompliceret proces, der foregår, når råolien kommer under behandling på Esso raffinaderiet i Kalundborg. Det vanskeligste og mest uforståelige er vi lige så stille hoppet over i denne artikel, hvor vi i stedet på en forhåbentlig populær måde fortæller om råoliens bearbejdning til produkter, vi kender fra hverdagen, for eksempel benzin, brændselsolie, flaskegas med mere. Grundlaget må imidlertid være i orden, og vi starter med at fastslå at:

Råolie

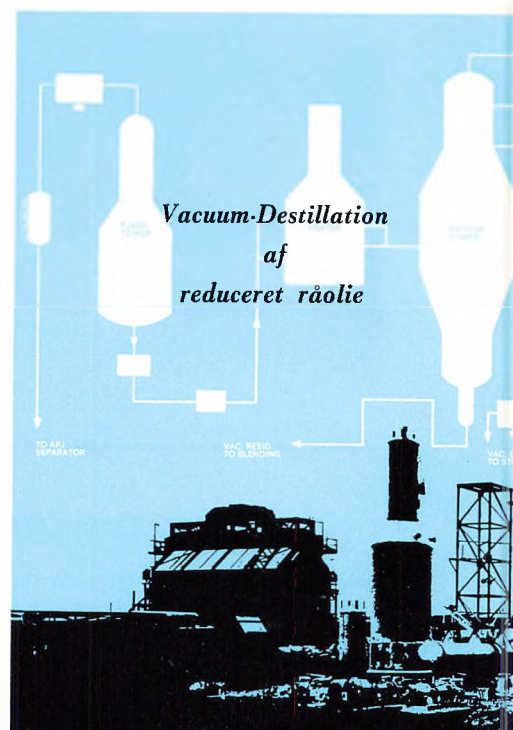
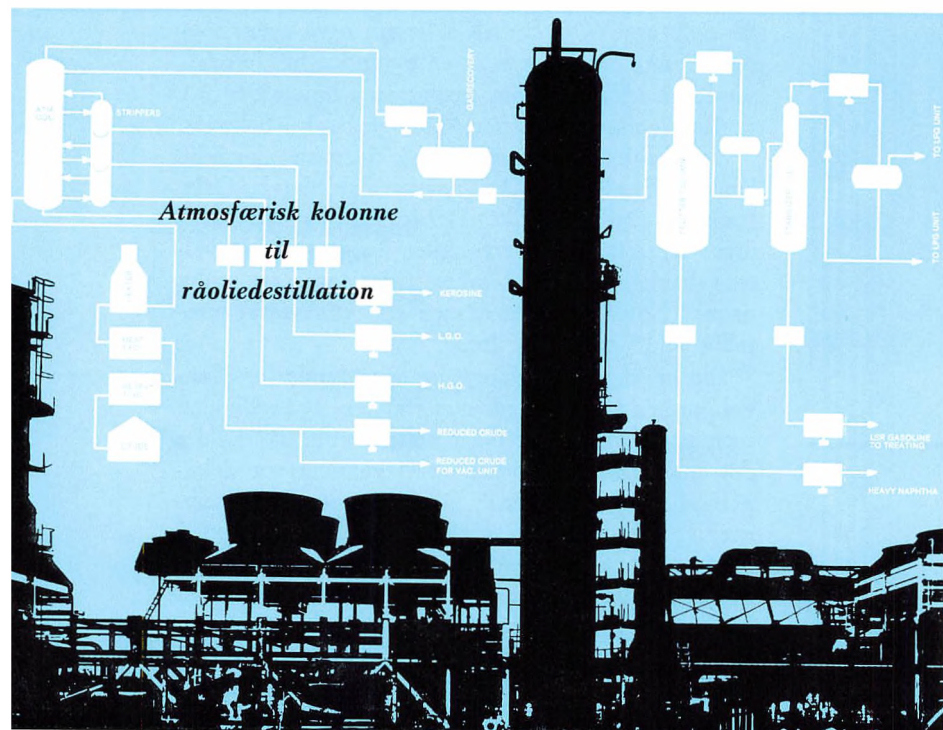
består af kulbrinter med kogepunkter fra langt under frysepunktet og op til 650° . Kulbrinterne in-

deholder urenheder, svovl, metalsalte, kvælstof, ilt og vand. På raffinaderiet skilles kulbrinterne efter deres kogepunkt og renses omhyggeligt, og kulbrinter med lavt oktantal omdannes katalytisk til kulbrinter med højt oktantal.

Når råolien ankommer, pumpes den over i råolietankene. Deres tag flyder på selve olieoverfladen for at formindske fordampningen. Gennem automatiske ventiler går olien til et afsaltningsanlæg. Her vaskes metalsaltene – fortrinsvis natriumklorid og magnesiumklorid – ud med vand. I varmevekslere og en rørovn opheides olien til 370° . En del fordamper, og blandingen af flydende og luftformig olie ledes ind i den atmosfæriske fraktioneringskolonne.

Fraktioneringsproces

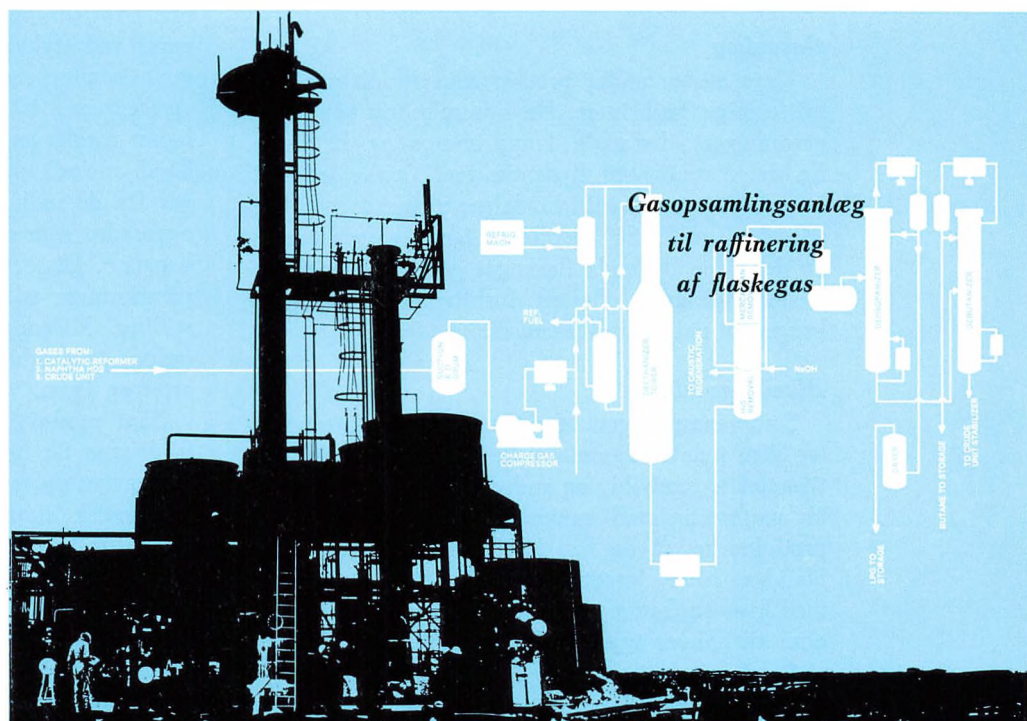
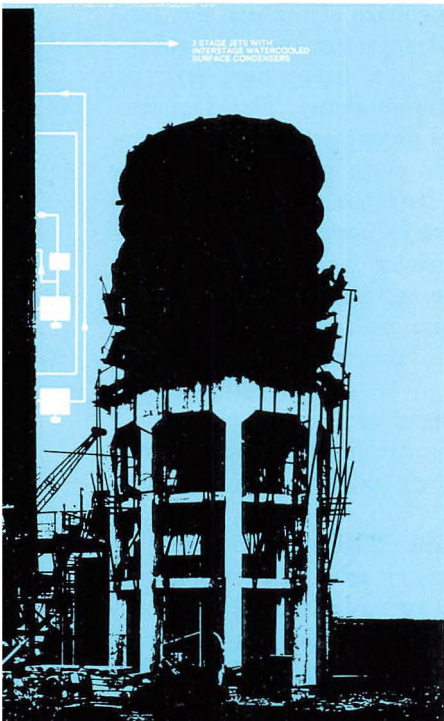
De flygtigste kulbrinter holder sig luftformige gennem afkøling helt op til kolonnens top, hvor de

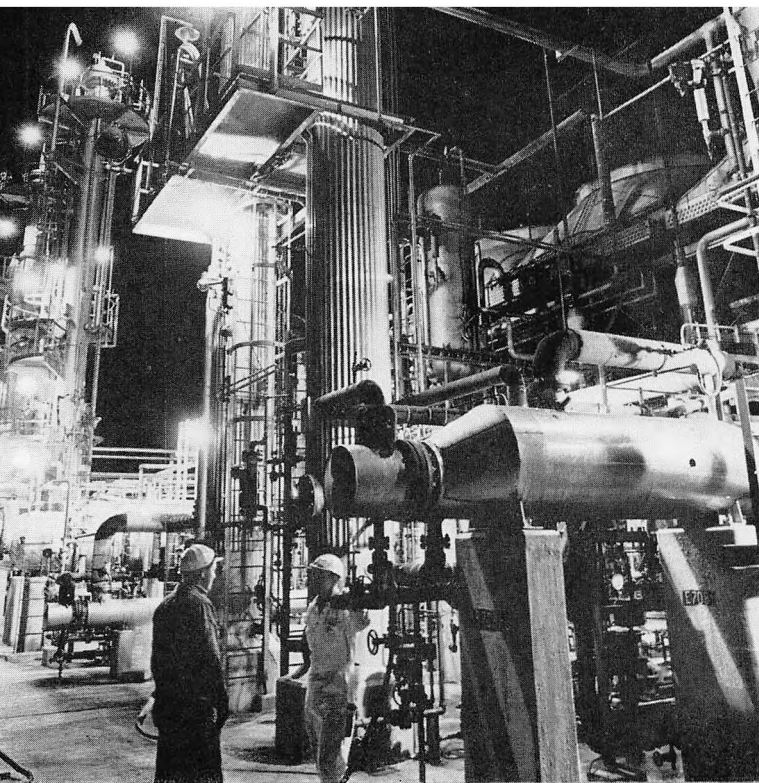

Længere nede i den atmosfæriske fraktioneringskolonne udtages råpetroleum, der også behandles katalytisk, så den kemiske sammensætning forbedres, den rene petroleum går til lagertankene.

Den afsvovlede nafta behandles katalytisk i tre reaktorer med platinkatalysator. De indeholder tilsammen over 100 kg platin. Herved omformes molekylestrukturen af kulbrinterne. Kulbrinter med lavt oktantal omdannes til kulbrinter med højt oktantal.

Tilbage i kolonnen bliver en tykflydende destillationsrest – den reducerede råolie. Den kan ikke destilleres yderligere ved atmosfærisk tryk og ledes derfor til vacuum-destillationsanlægget.

Vacuum-Destillation

Ved det lave tryk og fornyet opvarmning fordampes vacuumgasolien, som fortættes, afskovles og sendes til lagertanke for blanding med andre olier. Tilbage er endnu en meget tyktflydende destillationsrest, der kan anvendes til flere formål, blandt andet til fremstilling af fuelolier.

Gasanolæg

Flere steder under processernes forløb udskilles luftformige kulbrinter. De opsamles og sendes til gasanolægget, hvor de komprimeres og nedkøles. En del fortættes til flydende gas. Denne ledes til et anlæg, hvor svovlforbindelser udvaskes med natriumhydroxyd. Så destilleres igen, gassen tørres, og den rene flydende flaskegas går til de kugleformede lagertanke. Resten forbliver luftformig og bruges til raffinaderibrændsel.

Blandingsanlæg

Sammensætningen af de mellemlagrede produkter sker i de fuldautomatiske blandingsanlæg. Her tilsættes tetraætylbly og andre additiver, der beskytter motorerne mod bankning. Her farves nogle af produkterne, så de kan kendes fra hinanden. Her blandes både jetpetroleum og fyringspetroleum med hver sin sammensætning. Her laves brændselsoiler til enhver type oliefyrr.

De færdige produkter går til lagertanke parat til brug på alle de mange forbrugsområder.

Øvrige anlæg

Luft og vand, der har været brugt under raffineringen, renses omhyggeligt. Overalt under processerne tages alle forholdsregler mod forurening. Alt vand – også det regnvand, der falder på raffinaderiets grund – opsamles i et særligt kloaksystem og ledes gennem et vandrensningsanlæg, der rummer 17 millioner liter. Det tager vandet 40 timer at passere dette anlæg, hvor de sidste olierester fjernes.

Raffinaderiets samlede lagerkapacitet er cirka 300.000 tons fordelt på 37 lagertanke. Over 500 kilometer rørledninger forbinder de forskellige anlæg, og der er påfyldningsanlæg til tankbiler og tankbanevogne.

Raffinaderiet har eget brandvæsen med brandbiler, skumapparater, brandalarmer og brandhaner. Der er særligt træningsudstyr til øvelser i hurtig udrykning og effektiv slukning.

Oliemolen

Oliemolen er 880 m lang, og fjorden er uddybet til at kunne tage 47.000 dwt. tankskibe.

På molen er anlagt en 6 meter bred vej til tung trafik i begge retninger samtidig.

Havnen er forsynet med en 5.000 tons ballast-tank til olieholdig ballast, så intet affald fra tankskibene kan forurene fjorden.

Automatisk drift

Automatik er i stor udstrækning anvendt til driften af raffinaderiet. Produktionsprocesserne styres af to elektroniske kontrolcentraler. Strømmen af olie i rørledningerne reguleres af ventiler, der fungerer ved trykluft. Måleapparater overalt i anlæggene sender meldinger om temperatur, tryk og væskenniveau til kontrolcentralerne. Her sammenlignes meldingerne med de oplysninger, der på forhånd er indkodet. Hvis nogle måleresultater afviger fra de indkodede, beregnes nye ventilstillinger og sendes som elektroniske impulser til trykluftanlæggene. Disse videresender impulserne som trykpåvirkninger til ventilerne, der ændrer deres indstilling. Måleapparaterne melder, om alt nu er i orden, og produktionen bliver på denne måde ensartet og jævn.

Skal produktionsgangen ændres – for eksempel fordi man får brug for mere højoktanbenzin – indkodes nye oplysninger, og anlæggene indstiller sig automatisk efter dem.

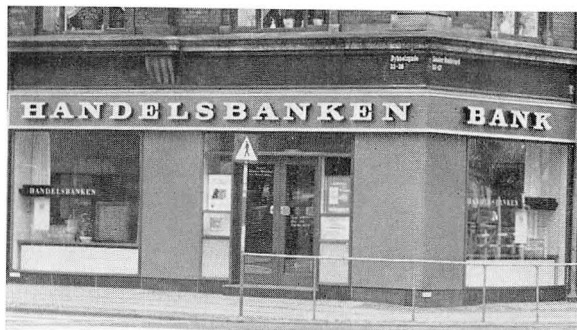
Derfor kan hele driften klares af 25 mand på hvert skift. Dertil kommer selvfølgelig vagtmandskab og de administrative medarbejdere.

Da vi havde fået så meget at vide om raffinaderiet, syntes vi, at det hele ikke var slet så indviklet.

Det gør De forhåbentlig også nu.

Nye AFDELINGER

Sønder Boulevard Afdeling

● Fredag den 17. april d. å. åbnede banken atter en ny afdeling – denne gang på Sønder Boulevard nr. 55 på hjørnet af Dybbølsgade.

Vi bringer her et par billeder af afdelingen, der er indrettet i samarbejde med arkitekt Torben Hansen. Som vi meddelte i sidste nummer er fuldmægtig G. Schellerup Larsen, tidligere Glostrup Filialen, bestyrer, og til fuldmægtig og souschef er udnævnt Birger Schmidt, tidligere Godthåb Afdeling.

Afdelingen i Radiohuset

● Torsdag den 23. april kom der atter en »stjerne« med i billedet. Denne gang gjaldt det afdelingen i Radiohuset, der er oprettet for at betjene alle de mange mennesker, der færdes i den store bygning. Til daglig leder er udnævnt assistent, frøken Inge Andreasen, tidligere Osborne Afdelingen. Afdelingen sorterer i øvrigt under Vesterport Afdeling.

Vi bringer her et par billeder, som vor fotograf hjembragte fra åbningsdagen.

PRESSEMØDE

● Mandag den 25. og tirsdag den 26. maj havde banken inviteret pressen til et besøg i Automations-Afdelingen i Frederiksholms Kanal. Baggrunden for denne invitation var at vise pressen, hvordan banken for det storkøbenhavnske område har gennemført omlægningen af bogholderiet til EDB; samtidig var det bankens ønske at give pressen et indtryk af, at i hvert fald Handelsbanken rationaliserer og at give et indtryk af, hvilke store krav der stilles både økonomisk og menneskeligt til en sådan rationalisering.

Arrangementet var lagt således til rette, at de dagblade, der er repræsenteret i København, var indbudt til den 25. maj og de københavnske distriktsblade til den 26. Ved begge sammenkomster fik de tilstedeværende presserepræsentanter en redegørelse for vor automation af underdirektør A. Bagge-Petersen og kontorchef H. Martensen, hvorefter der var rundvisning i EDB-centralen.

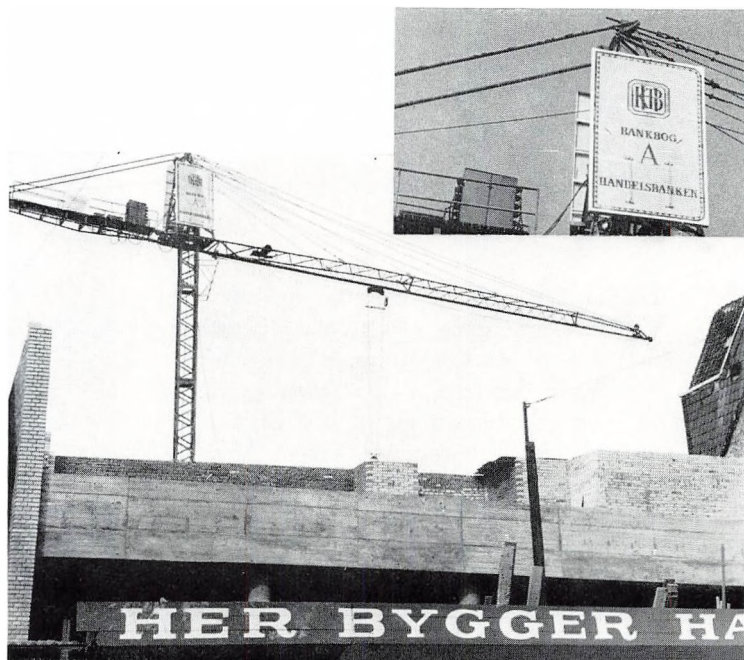
Efter denne rundvisning havde presserepræsentanterne lejlighed til at stille spørgsmål; det var glædeligt at høre den interesse, som pressen i den forbindelse viste for dette aktuelle emne, og offentligheden fik da også gennem gode avis-referater en saglig orientering om automationen i bankerne og om Handelsbankens fine placering på dette område.

HANDELSBANKEN

i Sønderborg

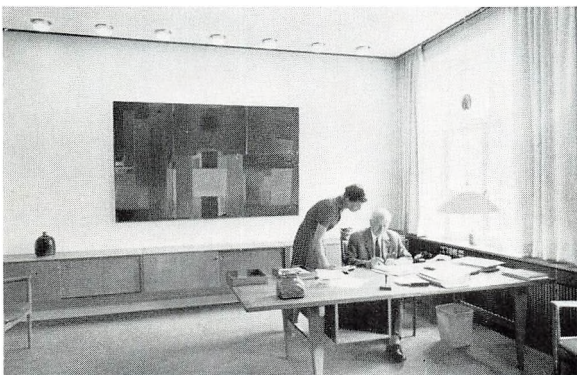
● Der var forleden rejsegilde på filialen i Sønderborgs nye bygning. Indtil bygningen nåede rejsehøjde arbejdede en af de store kraner på byggepladsen. Intet var naturligere end at man forsynede kranen med en stor Handelsbank-Bankbog.

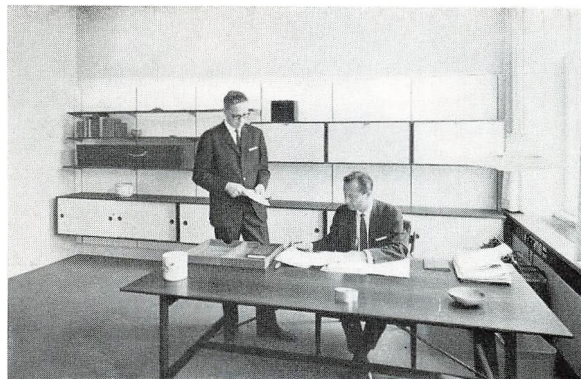
● I løbet af forårmånederne har arkitekter og håndværkere under ledelse af arkitekt Ole Hagen arbejdet intensivt på at ombygge og nyindrette 2' sal i Erichsens Palæ. Af den tidligere foredragssal med omliggende lokaler er der opstået en række fuldt moderne og meget smukke kontorer, som 40 af Udlands-Afdelingens medarbejdere tog i besiddelse i midten af maj måned. De nye kontorer, hvorfra VOR BANK bringer en række fotografier, er smagfuldt og hensigtsmæssigt indrettet, og gardiner, tæpper og det lydisolerede loft sørger for en perfekt akustik. Inventaret er nyt, let og elegant, og der er overalt lagt vægt på farver, som giver et lyst og venligt indtryk. Gennem disse nye kontorer har Udlands-Afdelingen opnået en hårdt tiltrængt udvidelse, og der er her skabt en afdeling, som trods sit moderne tilsnit passer godt ind i det fornemme, gamle palæ.

Udlands-Afdelingens Reception, hvor loftet er af Oregon-Pine og gulvet af sorte klinker. På et gyldent Ryatæppe står to sofaer og et bord tegnet af arkitekterne Jørgen Kastholm og Preben Fabricius og udført i rustfrit stål, sort læder og glas. Maleriet er af Arne L. Hansen.

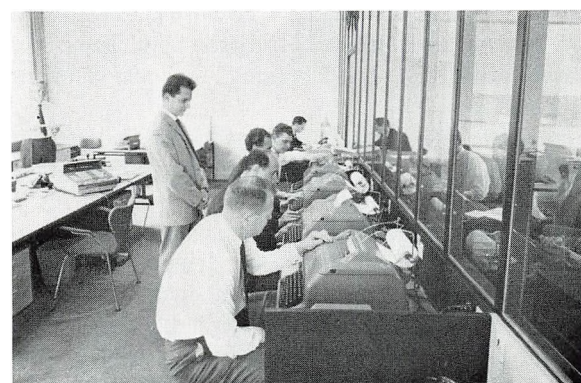
Underdirektør C. Thestrup's kontor. Møblerne her er udført i eg og teak efter tegning af arkitekt H. J. Wegner. Maleriet på bagvæggen er en prøveophængning af et af Arne L. Hansens arbejder.

Kontorchef M. Dyhrs kontor, der er udstyret med møbler udført efter tegning af arkitekt Finn Juhl.

Et glimt fra Udlandssekretariatet, som råder over det største af de nye kontorer. Der er her 26 skriveborde arrangeret i 4 grupper. Skrivemaskinerne er anbragt på faste „vinger“, som er fastgjort vinkelret på skrivebordene. Bordpladerne er beklædt med lysegråt materiale, medens „skrivemaskinevingerne“ er udført i mørktbejdet eg. I baggrunden tilhøre — bag skillevæggen — skiftes Arbitrage-Afdelingen.

Arbitrage-Afdelingen, hvor der er indrettet 9 telefonpladser, 1 plads til positionsføreren og 4 fjernskrivere. Her vises fjernskriverne, som er anbragt langs med glasvæggen, der skiller afdelingen fra Udlandssekretariatet.

Aarhus

„SKOVTUR“

● »Regnfrakker og travesko kan De roligt lade blive hjemme«. – Således lød Aarhus-Filialens festudvalgs sidste bulletin til deltagerne 2 dage før årets sommerudflugt.

Det med regntøjet var – sagde man – dels et resultat af tidligere års erfaringer – og dels et udtryk for god forudseenhed fra udvalgets side. Traveskoene lod man i år blive hjemme, fordi man – ved at starte lidt senere end sædvanligt – havde valgt at slette »skov« fra »skovtur«.

Starten gik kl. 15,45 i tre forskellige retninger, idet hvert »bushold« drak kaffen hvert sit sted, henholdsvis på Hasselager Kro, Pinds Mølle og Hørning Kro. Det var en glimrende idé, idet deltagerne på denne måde bedre kunne nå at hilse på »de nye ansigter« i banken. Efter kaffedriknin-gen var der konkurrence a la Volmer-Sørensens morgenquiz mellem Rådhuspladsen og Afdelingerne, hvor det blev afsløret, hvem der vidste mest om dagens begivenheder – eller måske, hvem der havde bedst tid til avislæsning – i eller udenfor arbejdstiden.

Bagefter var der tid til at nyde det dejlige vejr ved en tur i gyngerne eller – for de modigste – en ridetur på det stedlige æsel.

Efter veloverstået kaffebord m. v. steg spændin-gen – hvor skulle middagen og dansen foregå? Til alles udelte glæde rullede bussen op foran det ny-opførte Hotel TRE EGE i Brabrand, hvor vi med en forventningens summen forenedes med de øvrige bushold i hotellets havegård, hvor kølige og forfriskende drinks ventede os.

Snart lød imidlertid kokkens gong-gong – mid-dagen var serveret. Den gode stemning, der alle-rede var slået an, blev ikke mindre, da vinen blev skænket op, og de pragtfulde retter serveret. Mor-somme og rammende vers fik noder at gå på, og både vittige og gode taler høstes. Ind imellem san-ge og taler foretog festudvalgets medlemmer ud-snit af udflugtsavisen »VÅR BANK«s stof, der vakte stor jubel. Bagefter kunne deltagerne selv

studere avisens spalter, med de ledsagende tegninger, der på fortræffelig vis illustrerede den skrevne tekst.

Middagen sluttede med direktør Werdelin-Lar-sens tak – og beundring for festudvalgets arrange-ment, der hvert år synes at overgå sig selv. Alle var enige heri, og i, at de hjemmeblevne så sande-lig var gået glip af noget.

Aftenen sluttede med dans, og et stykke efter midnat rullede busserne atter mod Aarhus, hvor deltagerne skiltes efter en dejlig aften. Forhåbent-lig gentages succesen igen næste år. NoTaBene

BLODDONOR nr. 1000

Ved blodafgivningen i foråret blev bloddonor - frøken Kirsten Gaas, Ordrup Afdelingen, fejret med blomster og chokolade.

PERSONALEKONTORET er flyttet

Igennem det sidste års tid er flere af Hovedsæ-dets afdelinger flyttet til andre lokaler. Personale-kontoret har nu fået residens på 1. sal i ejendom-men Laxegade-Vingaardsstræde. Vi bringer her et billede af ekspeditionskontoret.

I fortsættelse af dette kontor findes direktør Koefoeds, kontorchef Bender og kontorchef Rabbes kontorer.

Generalforsamlingen

● HIF's ordinære generalforsamling fik et meget stille og roligt forløb. Kun en meget lille del af den store medlemskare havde fundet vej til Uglemose. Vinther Jensen, der blev valgt til aftenens dirigent, fik et let job.

Formanden gav i sin beretning et kort rids over årets forløb, og fremhævede især den morsomme fodboldturnering, hvor der deltog 16 hold fra bankens hovedsæde og afdelinger. Ligeledes blev idrætsmærkeprøverne, der igen havde fået det smukke resultat, at HIF blev vinder af Prins Axels idrætsmærkepokal med 263 idrætsmærker, kommenteret med ordene, at vi må kunne få flere mærker i den kommende sæson. Valgene til bestyrelsens poster var lutter genvalg. En stille og hurtigt overstået generalforsamling, der sluttede med Uglemoses hyggelige kaffebord.

Orientering

● Denne dejlige idrætsgren har HIF flere gange haft planer om at tage med på idrætsprogrammet i HIF, men det har knebet med at finde en leder, der havde den fornødne indsigt i denne idrætsgren. Steen Larsen, Buddinge Afdeling, viste sig at være manden, HIF kunne henvende sig til, og som bekendt udsendte HIF plakater om det første orienteringsløb i HIF.

Løbet fandt sted den 14. juni med et deltagerantal, der måske kunne have været større, men al begyndelse er svær, og HIF håber på, at næste gang der kaldes til orientering, så bliver Handelsbankens Hjemmeværnskompagni interesseret.

Tilmeldingen var på 17 deltagere, men kun 10 mødte til start. Deltagerne havde et fornøjeligt løb i et dejligt terræn, og resultatet blev, at damerækken vandtes af frk. Anni Paa-ske, Strandmark Afdeling, i tiden 130 minutter, med Kirsten Jensen, Folehave Afdeling, i tiden 132 minutter.

Herrerækken vandtes af Jess Pedersen fra Bredgade Afdeling, i tiden 56 minutter 8 sek., Henrik Søager, Ordrup Afdeling, besatte 2'den pladsen i tiden 56 minutter 50 sek. På 3'die pladsen kom John Olstoft, Sydhavns Afdeling, med 60 minutter 10 sek.

Fodbold

● ØK besatte årets unionsmesterskab efter at have slået HIF i den afgørende kamp. Vort hold besatte således 2'den pladsen efter at have ført hele sæsonen igennem.

HIF's øvrige hold har sluttet sæsonen med nogenlunde resultat.

HIF-pokal i Aarhus

● I forbindelse med HIF, København's besøg i Aarhus i september 1963, fik århusianerne foræret en vandrepokal af hovedforeningen. Udover at man som nævnt gerne så den anvendt som en vandrepokal, overlod hovedforeningen det helt til Aarhus at udarbejde regler for pokalens anvendelse.

Ved et bestyrelsesmøde i Aarhusafdelingen vedtog man efternævnte regler for pokalens anvendelse:

• Pokalens navn: HIF-POKALEN.

Pokalen uddeles til et aktivt eller passivt medlem, som efter bestyrelsens skøn har udvist god sportslig optræden såvel indenfor, som udenfor sportsbanerne, samt ydet aktiv indsats for HIF-AARHUS.

Pokalen overdrages medlemmet ved den årlige afslutningsfest, respektive generalforsamling, og er i medlemmets vare-tægt indtil en måned før næste afslutningsfest, respektive generalforsamling, hvor den tilbageleveres foreningens bestyrelse.

Pokalen overdrages medlemmet med indgraveret årstal og navn. Ved tilbageleveringen modtager medlemmet et erindringsbæger.

Som en værdig modtager af pokalen havde bestyrelsen udpeget AAGE KJÆRSGAARD, Viby Afdeling, der som første medlem modtog pokalen ved afdelingens generalforsamling 19. maj d. å.

Ambassadør Mc Cormick Blair sammen med HIF's fodboldleder fuldmægtig Frode Münster ved en træningskamp mellem den amerikanske ambassade og HIFs 3'die hold.

SÅ STARTER VI ÅRETS IDRÆTS- MÆRKEPRØVER

● I dette nummer af VOR BANK må det være naturligt, at HIF omtaler sine idrætsmærkeprøver for bankens funktionærer. Ikke alene for HIF's skyld, men for den enkelte funktionær i banken afholdes disse årlige prøver, hvor den enkelte kan måle sin fysiske form, der er så vigtig i denne generation. Skal HIF kort nævne, hvad der skal præsteres. En atletikprøve i løb, spring og kast, en udholdenhedsprøve og endelig en gymnastikprøve.

Det lyder måske svært, men alle øvelser er lagt under hensyn til alder. Prøverne er så absolut det miniumskrav, der må være for hvert menneskes fysik og dermed for det almindelige velbefindende. Motion er vor tids løsen, og her er det HIF hjælper med at afholde idrætsmærkeprøver, så Handelsbankfolk kan måle deres fysiske form.

Årets prøver vil blive afholdt på Emdrupborg Skolen i dagene tirsdag den 11. august og onsdag den 12. august samt lørdag den 22. august, men nærmere om disse dage vil blive udsendt senere.

HIF håber, at vore kolleger vil forstå værdien af disse prøver, og møde op i et antal, der overstiger sidste års 263. På hjerteligt gensyn.

Idrætsmærkefesten

Idrætsmærkefesten i Borgernes hus fik et forløb, der absolut gav udtryk for Ungdommens Bank.

Efter at HIF's formand havde budt velkommen, blev Prins Axels idrætsmærkepokal overrakt HIF af Gert Jørgensen fra Idrætsmærkeudvalget i Dansk Idræts Forbund, der i smukke ord hyldede HIF for indsatsen med idrætsmærkearbejdet, der var et godt eksempel for andre firmaforeninger i hele landet. Jørgen Pedersen, HIF's atletikleder og energiske idrætsmærkeforkæmper modtog pokalen.

Carsten Sørensen bragte KFIU's hilsen og lykønskning med det store arbejde for idrætsmærket.

Efter uddeling af årets guldmærker, gik man over til dansen, der efter tidens musik, gik lystigt til klokken 24.

Afsked med Aarhus-medarbejder

● Det hænder formentlig ikke ofte – hvis det i det hele taget før er hændt – at banken tager afsked med en 84-årig medarbejder, men i Aarhus filialen skete det, da vi ved en lille festlighed lørdag den 30. maj sagde farvel til portner P. Heickendorff.

Heickendorffs historie er usædvanlig. Oprindeligt var han baker, men sin manddomsgerning udøvede han indenfor bødkerfaget, hvor han drev en forretning, der kom til at høre til byens største, på en sådan måde at han var selvskrevet til det lokale bødkerlaugs formandsstol i en meget lang årrække, der endte med hans udnævnelse til æresoldermand. Bødkerfaget er jo som bekendt ikke mere, hvad det var, og i 66-års alderen gik Heickendorff over til noget nyt, nemlig »bankfaget« idet han 1. juli 1946 tiltrådte sin stilling som portner i »Handelsbankens Hus« på Raadhuspladsen. Herved blev filialens personale forøget med en original, farverig personlighed, der i de siden da forløbne 18 år formåede at gøre sig gældende på sin særprægede måde overfor de mange mennesker, han kom i berøring med. Det drejede sig ikke blot om bankens kunder og personale, men også om de mange, der har deres daglige arbejde i den store bygning såvel som det publikum, der færdes i huset. Børnene kendte hans bolsjeposer, og de samme børn blev godt overvåget og passet på, mens mor ordnede sine ærinder. Husets unge damer havde han et stort hjerte tilovers for – og omvendt. Han var en kyndig og hjælpsom støtte for alle, der skulle »hjælpes til rette« og erhvervede sig gennem årene en sikker position hos alle bygningens indvånere,

fra direktørstolens indehavere til yngste elever. Om nødvendigt kunne han også vise myndighed og fasthed, og hans jævne og bramfri facon vil af mange huskes længe.

På afskedsdagen strømmede det ind med blomster, flasker, cigarer og andre gaver fra mange si-

der. Der blev talt af filialdirektør Werdelin-Larsen og personalets tillidsmand, fuldmægtig W. Schlægel, ligesom bankbetjent Fris Jensen oplæste et udmærket afskedsdigt.

Til slut takkede hr. Heickendorff til alle sider for den i hans øjne gode tid, han havde tilbragt i bankens tjeneste, en tid hvor han hver dag var gået glad til sit arbejde.

Vi bringer et billede af den bortdragende, omgivet af gode venner, og vi håber for ham, at han nu må kunne slå sig til ro og under lidt mindre aktivitet nyde sine ældre dage.

KHN

2 NYE BESTYRERE

Pr. 1. april 1964 er hr. Arne Justesen tiltrådt som bestyrer af filialen i Hirtshals. Hr. Justesen, der er 32 år gl., har tidligere været ansat i Skagens Bank.

Fuldmægtig Aage Petersen, Grøndals Afdelingen, er pr. 1. juni 1964 udnævnt til bestyrer af samme afdeling. Hr. Petersen, der er 35 år gl., blev ansat i banken i 1948 og gjorde i en årrække tjeneste i Ordrup Afdelingen. Siden 1960 har hr. Petersen været souschef i Grøndals Afdelingen.

Runde fødselsdage

85 år

9. sept. 1964. fhv. kontorchef Sophus Nielsen, Revisionen.

75 år

11. okt. 1964. fhv. kontorchef H. Eering, Aarhus.

70 år

14. sept. 1964. fhv. kontorchef S. Schmidt-Madsen, Bogholderiet.

17. sept. 1964. bankbetjent Arnold Hansen, Boxen.

27. sept. 1964. fhv. fuldmægtig E. Lutz-Petersen, Kassen.

1. okt. 1964. fhv. kasserer Ingvar Mortensen, Haderslev.

60 år

15. sept. 1964. fuldmægtig K. Hvidegaard Sørensen, Inkasso.

23. sept. 1964. prokurist K. Borgersen, Gammeltorv.

7. okt. 1964. bestyrer H. B. Asmussen, Aarhus/Nordre.

29. okt. 1964. kontorbestyrer Harald Jensen, Kalundborg/Jerslev.

50 år

23. sept. 1964. fuldmægtig Mogens Mahrt, Sorgenfri.

28. okt. 1964. fuldmægtig Georg Pøksen, Viborg.

23. juli 1964. kontorchef Arne Klausen, Glostrup.

19. juli 1964. bankbetjent Karl Johan Hansen, Hovedsædet.

HD i Bankvæsen

fuldmægtig C. Strarup Jensen, Skagen.

assistent Ernst Bornholdt, Kreditkontoret.

assistent Edwin Kruse, Kreditkontoret.

assistent Finn Luderer, Udlån.

assistent Palle Lundberg, Udlån.

assistent John Pallesen, Nørrebro.

assistent C. Pilehave, Rigshospitalet.

HD i Udenrigshandel

assistent Chr. Hjorth, Nærum.

HD i Regnskabsvæsen

assistent Jørn Eskelund Jepsen, Haderslev.

Udnævnelser

Fuldmægtig Poul Larsen, Revisionen, er pr. 1. juli 1964 udnævnt til afdelingschef. Hr. Larsen, der er 57 år gl., blev ansat i banken i 1924 og kom efter 13 års tjeneste i Gammel Kongevej Afdelingen til Revisionen.

Fuldmægtig O.-S. Steffensen, Revisionen, er pr. 1. juli 1964 udnævnt til afdelingschef. Hr. Steffensen er født i 1921, blev ansat i banken i 1938 og har siden 1947 gjort tjeneste i Revisionen.

Fuldmægtig C. de Lemos, Revisionen, er pr. 1. juli 1964 udnævnt til afdelingschef. Hr. de Lemos, der er 38 år gl., blev ansat i banken i 1946 og kom til Revisionen i 1953.

Bestyrer Vagner Pedersen, Bolbro Afdelingen, Odense, er pr. 1. april 1964 udnævnt til prokurist ved Odense Filialen. Hr. Pedersen, der er 47 år gl., blev ansat i banken i 1937 og kom efter 2 års tjeneste i Hovedsædet til Odense Filialen.

Fuldmægtig Aage Olrik, Grøndals Afdelingen, er pr. 1. juni 1964 udnævnt til souschef i samme afdeling.

Assistent, fru Jenny Herløw, Valby Afdelingen, er pr. 1. juni 1964 udnævnt til kasserer i samme afdeling.

Fuldmægtig C. E. Strarup Jensen er pr. 8. juni 1964 flyttet til Skagen Filialen som souschef.

Kim Wunsch, søn af fuldmægtig Robert Wunsch, Udlandssekretariatet, er af bankens Direktion blevet udset til at tilbringe 1 måned af sin sommerferie i Commercial Bank of Greece's feriehjem uden for Athen, hvortil den græske bank har inviteret sønner og døtre af bankfolk fra flere lande.

Jubilæer

**50
år** ▶

Kontorchef F. Dupont,
Vesterport,
50 års jubilæum
4. august 1964.

**45
år** ▶

Fuldmægtig S. Aa. Arnstrup,
Rønne,
45 års jubilæum
1. august 1964.

Kontorchef
L. H. Christensen,
Revisionen,
45 års jubilæum
1. august 1964.

Fuldmægtig Emil Kofod,
Kupen,
40 års jubilæum
18. august 1964.

Kasserer C. Reher,
Vanløse,
40 års jubilæum
1. september 1964.

Bankbetjent Chr. Andersen,
Aarhus,
40 års jubilæum
1. september 1964.

Bankbetjent A. Fris Jensen,
Aarhus,
40 års jubilæum
1. september 1964.

Kontorchef Poul Petersen,
Revisionen,
40 års jubilæum
3. september 1964.

Fuldmægtig H. Christensen
Østerbro,
40 års jubilæum
1. oktober 1964.

**25
år** ▶

Kasserer Ib Andersen,
Klampenborg,
25 års jubilæum
1. august 1964.

Fuldmægtig E. Andersen,
Græsten/Krusaa,
25 års jubilæum
1. august 1964.

Fuldmægtig H. Schmidt,
Rønburs,
25 års jubilæum
1. august 1964.

Bestyrer Jens-Egon Nyborg,
Kultorv,
25 års jubilæum
8. september 1964.

Bestyrer
H. Tromholt Christensen,
Vesterbro,
25 års jubilæum
19. september 1964.

Afdelingschef
Georg Pedersen,
Horsens,
45 års jubilæum
1. september 1964

Fuldmægtig
H. Jenssen-Tusch,
Kassen,
45 års jubilæum
1. oktober 1964

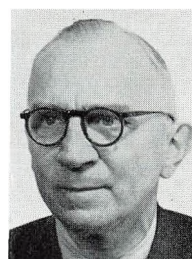

Fuldmægtig Sv. E. Hansen,
Økonomikontoret,
45 års jubilæum
1. oktober 1964.

Fuldmægtig G. Westerdahl,
Kupon,
45 års jubilæum
1. oktober 1964.

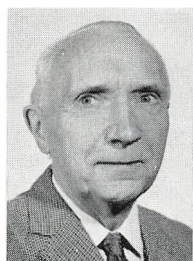
**40
år** ➤

Fuldmægtig H. Tøng,
Hvælvling,
40 års jubilæum
15. august 1964.

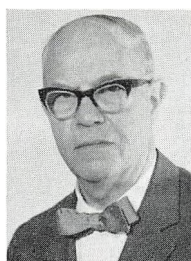
Fuldmægtig A. Rosenberg,
Bogholderiet,
40 års jubilæum
1. oktober 1964.

Kasserer C. Thøyer
Bredgade,
40 års jubilæum
1. oktober 1964.

Bestyrer Th. Lund,
Gjentalte,
40 års jubilæum
1. oktober 1964.

Kasserer Axel Hansen
Husum,
40 års jubilæum
1. oktober 1964.

Fuldmægtig Oscar Madsen,
Nørrebro,
40 års jubilæum
1. oktober 1964.

Bestyrer A. Arendrup,
Sølvtorv,
40 års jubilæum
1. oktober 1964.

Den 1. august har
Gammeltorv Afdelingen
bestået i 50 år.

Nyansatte

- 1. marts 1964. Hanne Adamsen, Glostrup.
- 1. marts 1964. Carl Erik Strarup Jensen, Skagen.
- 1. marts 1964. Erling Steffen Hansen, Haderslev.
- 2. marts 1964. Lena Moldrup Pedersen, Kalundborg.
- 2. marts 1964. Annelise Hansen, Odense.
- 2. marts 1964. Birthe Søndergaard Jensen, Aarhus.
- 2. marts 1964. Birthe Ostermann Jensen, Hovedsædet.
- 2. marts 1964. Poul Fjeldgaard, Hovedsædet.
- 2. marts 1964. John Månsson, Hovedsædet.
- 2. marts 1964. Dora Hjorth, Hellerup.
- 2. marts 1964. Benny Strøm Petersen, Helsingør.
- 3. marts 1964. Irene Nielsen, Hovedsædet.
- 16. marts 1964. Birthe Søbjerg, Aarhus.
- 1. april 1964. Nanna Karen Lie, Odense.
- 1. april 1964. Tove Jensen, Hovedsædet.
- 1. april 1964. Søren Spangsberg Sørensen, Esbjerg.
- 1. april 1964. Yvonne Else Bentzen, Hovedsædet.
- 1. april 1964. Aase Lüth Klausen, Air Terminal.
- 1. april 1964. Inge Skipper, Odense.
- 1. april 1964. Arne Justesen, Hirtshals.
- 1. april 1964. Søren Jørgensen, Frederikshavn.
- 1. april 1964. Inge-Lise Steffensen, Sønder Boulevard.
- 1. april 1964. Anne-Grete Lindblom, Hovedsædet.
- 1. april 1964. Annette Herlov Andersen, Amagertorv.
- 1. april 1964. Jørgen Steffensen, Hovedsædet.
- 1. april 1964. Hanne Lykke Pedersen, Hovedsædet.
- 1. april 1964. Ester Bracher, Hovedsædet.
- 1. april 1964. Joachim Ostendorf, Hovedsædet.
- 1. april 1964. Lauritz Mortensen, Hovedsædet.
- 1. april 1964. Ulla Hemmingsen, Aarhus.
- 6. april 1964. Elsebeth Frederiksen, Glostrup.
- 15. april 1964. Sonja Nielsen, Fredericia.
- 15. april 1964. Inge Bansler, Hovedsædet.
- 1. maj 1964. Henning Grosse, Sundby.
- 1. maj 1964. Annette Ilfeldt, Aarhus.
- 1. maj 1964. Inger-Lise Kristensen, Aarhus.
- 1. maj 1964. Anni Falddt, Frederikshavn.
- 1. maj 1964. Svend Rye Nielsen, Hovedsædet.
- 1. maj 1964. Inge Emborg, Sydhavns Afd.
- 1. maj 1964. Betty Christensen, Esbjerg.
- 1. maj 1964. Inge Poulsen, Esbjerg.
- 1. maj 1964. Doris Søndergaard Madsen, Esbjerg.
- 16. maj 1964. Dagny Olsen, Odense.
- 19. maj 1964. Per Hansen, Hovedsædet.
- 19. maj 1964. Erik Toftlund, Hovedsædet.
- 20. maj 1964. Jan Steen Hulm, Aarhus.

Pensionerede medarbejdere

- 1. jan. 1964. fuldmægtig Elly Kjersgaard, Gammeltorv.
- 1. febr. 1964. kontorchef Th. Jørgensen, Hovedsædet.
- 1. marts 1964. bankbetjent Jacob Jacobsen, Haderslev.
- 1. marts 1964. fuldmægtig Axel Dam, Hovedsædet.
- 1. marts 1964. fuldmægtig Leo Sommer, Hovedsædet.
- 1. april 1964. bankbetjent Arnold Hansen, Hovedsædet.
- 1. maj 1964. fuldmægtig H. Myltoft, Hovedsædet.
- 1. juni 1964. kontorchef K. Clausen, Hovedsædet.
- 1. juli 1964. filialdirektør S. Sloth, Odense.
- 1. juli 1964. fuldmægtig K. Elvinge, Hovedsædet.
- 1. juli 1964. fuldmægtig Lerche-Thomsen, Hovedsædet.

D Ø D S F A L D

Fhv. bankbetjent Jens Chr. Andersen er den 19. april d. å. afgået ved døden 94 år gl. Jens Chr. Andersen blev ansat i banken i 1897 og gjorde tjeneste i Hovedsædet til sin pensionering i 1935.

Fhv. kasserer E. R. Møller, Viborg Filialen, er afgået ved døden den 8. maj d. å. E. R. Møller, der var født i 1896, blev ansat i banken i 1926 og blev i 1937 kasserer i Viborg.

Fhv. fuldmægtig Poul Bojesen er den 10. maj d. å. afgået ved døden. Poul Bojesen, der blev 84 år gl., blev ansat i banken i 1896 og gjorde tjeneste i Hovedsædet i 50 år indtil sin pensionering.

Fhv. bankbetjent C. V. Nielsen er den 20. maj d. å. afgået ved døden. C. V. Nielsen, der var født i 1876, blev ansat i banken i 1907 og var beskæftiget i Hovedsædet til sin pensionering i 1943.

I dette nummer -

Indtryk fra en rejse til Polen, Østtyskland, Tjekkoslaviet, Ungarn og Jugoslavien	3
Handelsbanken er nu kommet til Skagen	7
Penge sat på plads	9
Ny filialdirektør og kontorchef	10
Pant i Fiskefartøjer »konto«	11
Tilsynsrådsbesøg på Uglemose	12
Vi besøger Esso raffinaderiet i Kalundborg	14
Nye afdelinger	17
Pressemøde	18
Nyt fra Hovedsædet	19
Aarhus »skovtur«	20
HIF nyt	21
Afsked med Aarhus-medarbejder	22
Personalia m. v.	23

VOR BANK

Handelsbankens husorgan

11. årgang · Juli 1964 · Nr. 2

Udgiver: Aktieselskabet Københavns Handelsbank
 Ansvarshavende redaktør: *Vicedirektør R. Kæstel.*
 Redaktionssekretær: *Kontorchef D. Vittrup Andersen.*
 Redaktionskomité: *Underdirektør Børge Jensen, kontorchef C. Bender, kontorchef N. P. Bager, kontorchef M. Dyhr, kontorchef S. Willemann, kontorchef P. Rabbe, prokurist A. Lihme, og bankbetjent Kaj Jensen.*
 Foto: *Paul Lindhage.*

med venlig hilsen fra **VOR BANK**